

ՀՀ Ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 9/4

10 մարտի 2015 թ.

Քննարկվեց «Ռոբերտ» ՍՊԸ-ի 23.02.2015 թ-ի դիմումով բերված գանգատը ՀՀ ՖՆ Արարատյան ՏՄ պետի տեղակալի 18.12.2014թ-ի թիվ 0520 որոշման դեմ:

«Ռոբերտ» ՍՊԸ-ի գանգատում բերված փաստարկները.

Դիմումատուն նշում է, որ 18.12.2014թ. ՀՀ ՖՆ Արարատյան ՏՄ պետի տեղակալը՝ ուսումնասիրելով «Ռոբերտ» ՍՊԸ (այսուհետ նաև ընկերություն) 27.07.2009թ. թիվ C 17019 ԲՀՄ-ով ներմուծում ազատ շրջանառության համար մաքսային ռեժիմով ձևակերպված նշագծող սարքավորման մաքսային ձևակերպման փաստաթղթերը պարզել է, որ վերոհիշյալ հայտարարագրման համար ԱԱՀ վճարումը հետաձգվել է մինչև 28.07.2010թ.-ը: Նշված որոշմամբ արձանագրվել է նաև, որ ԱԱՀ-ի վճարման պարտավորությունը ընկերության կողմից չի կատարվել սահմանված ժամկետում, որի հիման վրա հաշվարկվել է նաև տույժ և որոշվել է ընկերությունից հոգուտ պետական բյուջեի գանձել 2.197.866 ՀՀ դրամ գումար:

Համաձայն «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 30.1 հոդվածի՝ «Հարկային օրենսդրության խախտումներ հայտնաբերելու դեպքում հարկային պարտավորություններ չեն կարող առաջանալ, եթե տվյալ խախտումը հայտնաբերվել է այն կատարելու տարվան անմիջապես հաջորդող երեք տարին լրանալուց հետո, բացառությամբ «Գույքահարկի մասին» և «Հողի հարկի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով սահմանված դեպքերի:

Նույն հոդվածի առաջին պարբերության իմաստով հարկային օրենսդրությամբ սահմանված կարգով հարկային պարտավորությունների հաշվարկման առումով խախտման կատարման տարի է համարվում համապատասխան հաշվարկի, հայտարարագրի, հաշվետվության, տեղեկության կամ այլ փաստաթղթի (անկախ դրանց ներկայացման հանգամանքից)՝ հարկային մարմին ներկայացնելու համար օրենքով սահմանված ժամկետի վերջին օրը ներառող օրացուցային տարին:

Ըստ գործի վարույթում առկա փաստաթղթերի «Ռոբերտ» ՍՊԸ-ն ԱԱՀ վճարումը պետք է կատարեր մինչև 28.07.2010թ.: Համաձայն վերոհիշյալ իրավանորմի խախտման կատարման տարի է համարվում 2010թ.-ը: Նույն իրավանորմի համաձայն պարտավորություն չի կարող առաջանալ, եթե խախտման կատարման տարվանից հետո անցել է երեք տարի, այսինքն՝ 2013թ.-ից հուլիսի 28-ից հետո ՀՀ օրենսդրության խախտումը /տվյալ դեպքում ԱԱՀ վճարման պարտավորությունը չկատարելը/ չի կարող ընկերության համար պարտավորություն առաջացնել:

Հիմք ընդունելով վերոգրյալը և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63 հոդվածով՝ դիմումատուն խնդրում է անվավեր ճանաչել ՀՀ ՖՆ Արարատյան ՏՄ պետի տեղակալի 18.12.2014թ. թիվ 0520 որոշումը:

«Ճինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը».

«Ճ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ «Ռոբերտ» ՍՊԸ-ն 2009թ.-ի հուլիսի 27-ին թիվ C 17019 ԲՄՀ-ով «Ներմուծում ազատ շրջանառության համար» մաքսային ռեժիմով հայտարարագրել է նշագծող սարքավորում, որի ԱԱՀ-ի վճարումը, ըստ վերը նշված մաքսային հայտարարագրի, հետաձգվել է մինչև 28.07.2010թ., սակայն ընկերությունը սահմանված ժամկետում չի վճարել այդ ռեժիմով նախատեսված ԱԱՀ-ն:

Վերոնշյալ հայտարարագիրը 28.07.2009թ.-ին ընդունվել է մաքսային մարմնի կողմից, ինչի կապակցությամբ հայտարարագրի վրա նշվել է հայտարարագրի ընդունման համարը և ամիս-ամսաթիվը (թիվ L 14347):

Հարկ է նշել, որ «Մաքսային օրենսգրքի 25-րդ հոդվածի համաձայն՝ «Ներմուծում՝ ազատ շրջանառության համար» մաքսային ռեժիմը կարգավորում է ապրանքների և տրանսպորտային միջոցների ներմուծումը Հայաստանի Հանրապետության մաքսային տարածք՝ առանց հետագա արտահանման պարտավորության: Մաքսային այս ռեժիմի շրջանակներում օրենքով սահմանված չափով և դեպքերում գանձվում են մաքսային վճարներ:

Տվյալ դեպքում 27.07.2009թ.-ի թիվ C 17019 ԲՄՀ-ով «Ներմուծում՝ ազատ շրջանառության համար» մաքսային ռեժիմով հայտարարագրված նշագծող սարքավորման համար մինչև 28.07.2010թ. ընկերությունը պարտավոր էր վճարել նախատեսված ԱԱՀ-ի գումարը, ինչը, սակայն, չի կատարել:

Ընկերության գանգատում նշված այն պնդումների վերաբերյալ, որ տվյալ դեպքում հարկային օրենսդրության խախտումը հայտնաբերվել է այն կատարելու տարվան անմիջապես հաջորդող երեք տարին լրանալուց հետո, հետևապես ղեկավարվելով «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 30.1 հոդվածի դրույթներով հարկային պարտավորություններ չեն կարող առաջանալ, նշվեց հետևյալը:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ ընկերության ԱԱՀ-ի գծով պարտավորությունները ոչ թե նոր են հայտնաբերվել, այլ դրանք վարչական մարմինն հայտնի են եղել առաջացման առաջին իսկ օրվանից, այն է՝ «Ռոբերտ» ՍՊԸ կողմից 2009թ.-ի հուլիսի 27-ին թիվ C 17019 ԲՄՀ-ով «Ներմուծում ազատ շրջանառության համար» մաքսային ռեժիմով նշագծող սարքավորումը հայտարարագրվելու օրվանից: Հետևապես ընկերության պնդումները «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 30.1 հոդվածի դրույթները կիրառելու վերաբերյալ, հիմնավոր չեն:

Քննարկվող դեպքում հիմք ընդունելով ՀՀ ՖՆ Արարատյան տարածաշրջանային մաքսատան գանձումների համակարգման և հաշվառման բաժնի մաքսային տեսուչի տեղեկանքով ներկայացված հաշվարկը, որի համաձայն ընկերության կողմից թիվ C 17019 մաքսային հայտարարագրով հայտարարագրված ապրանքի համար 15.12.2014թ.-ի դրությամբ ՀՀ պետական բյուջե վճարման ենթակա ԱԱՀ-ի գումարը կազմում է ընդամենը 2.197.866 դրամ, ինչպես նաև ղեկավարվելով ՀՀ Մաքսային օրենսգրքի 25-րդ, «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ, 6.1-րդ, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ և «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 53-րդ և 58-րդ հոդվածներով, ՀՀ ՖՆ ԱՏՄ պետի տեղակալի կողմից

18.12.2014թ-ին ընդունվել է թիվ 0520 որոշումը՝ ընկերությունից հոգուտ պետական բյուջեի 2.197.866 դրամ գանձելու վերաբերյալ:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը եզրակացնում է, որ ՀՀ ՖՆ Արարատյան ՏՄ պետի տեղակալի 18.12.2014թ-ի թիվ 0520 որոշումն ընդունվել է ՀՀ օրենսդրության պահանջներին համապատասխան:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

ՀՀ ՖՆ ԱՏՄ պետի տեղակալի 18.12.2014թ-ի թիվ 0520 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ գանգատը՝ մերժել:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ

